

**[Hauch.]**

mandsforeningerne gennem det sidste Aar, idet den siger, at det, der burde ske her i Landet, hvis man vilde have fast økonomisk Bund under Fødderne, var, at man tog et Arbejde op for at gennemføre en Nedsættelse af de mægtige Udgifter, som vi ikke er i Stand til at bære med de nuværende Indtægtsmuligheder. Den højtærede Indenrigsminister vil levere disse Penge som en Krisehjælp til Landbruget, men naar det hele er opbrugt, ja, saa slipper man igen Landbruget paa det Niveau, hvorpaa det var i Forvejen, eller rettere mere tynget og mere forarmet, end det var i Forvejen, og derfor erklærer vi for vort Vedkommende, at det er ikke paa den Maade, man hjælper sig ud over den Krise, som vi i Øjeblikket staar i, og som tegner sig for os i den kommende Tid.

Den højtærede Indenrigsminister brugte en smagfuld Bemærkning om, at jeg havde medvirket til at give en af mine Kolleger indenfor Landbrugsorganisationerne en Mundkurv paa i Forbindelse med de Ønsker, han nærede med Hensyn til Foranstaltninger mod Krisen. Jeg vil gerne her tilbagevise overfor den højtærede Indenrigsminister den Brug og det Misbrug, som han har fundet det rigtigt at gøre af denne Mand, hvis Navn man drager ind i Forhandlingen om dette Spørgsmaal, nemlig Hr. Tvedegaard. Forholdet er det, at Hr. Tvedegaard staar ganske paa Linie med os andre i de foreliggende Spørgsmaal, og hvis den højtærede Indenrigsminister havde været til Stede i det Udvalgsmøde, vi holdt, umiddelbart før vi gik her ned i Salen, og hvor Hr. Gaardejer Tvedegaard var til Stede og fremsatte sin Protest overfor det, der her sker, kunde den højtærede Indenrigsminister formodentlig ikke fremdeles ligge og køre med Hr. Tvedegaards Navn i Forbindelse med et Standpunkt, som Hr. Tvedegaard aldeles ikke har. Dersom jeg maatte give den højtærede Indenrigsminister et godt Raad, skulde det være det, at den Slags Ting skal man afholde sig fra. Man skal ikke skyde Folk Opfattelser i Skoene, som de slet ikke har.

Hvis man vil have at vide, hvad de jyske Landmænds Mening er om denne Krise, og hvad der staar i Forbindelse med den, kan man læse den Resolution, som blev vedtaget paa de jyske Landboforeningers Delegeretmøde. Jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at bag denne Udtalelse staar i Øjeblikket det danske Landbrug. Man har fundet det rigtigt ud fra det Synspunkt, som nu passede i den politiske Agitation, at gøre opmærksom paa

det Krav, der var stillet af de jyske Landboforeninger om, at man, hvis det skulde blive godt her i Landet, skulde have Udgifterne ned med 33 pCt. Ja, og jeg skal tilføje, at jeg vilde ønske, at det kunde slaa til; jeg vilde ønske, at Forholdene kunde blive saadan, at det i Fremtiden vil vise sig at kunne slaa til; dersom vi økonomisk skal fare vel her i Landet. Dermed har jeg slet ikke sagt noget om, hvad man jo meget godt ved, at der skulde finde en Nedsættelse Sted en bloc paa indtil 33 pCt. af alle Udgifter. Det ved ethvert fornuftigt Menneske ikke kan finde Sted, og det staar heller ikke i den nævnte Resolution, men der staar i denne, at vi skal have en Virkning frem af Nedsættelserne af Udgifterne, der repræsenterer dette Beløb. Der er jo mange Omraader paa Udgiftsbudgetterne indenfor Stat, Kommuner og Amter, hvor der ikke kan være Tale om at nedsætte Udgifterne med 33 pCt., men der er andre, hvor der kunde være Tale om fuldkommen at slette Udgifterne, og naar man tager alt dette tilsammenlagt, er det, man skal komme ned med de 33 pCt. Endelig vil jeg gerne henvise til, at dersom man sammenligner Udgiftsbudgetterne fra før Verdenskrigen med Forholdene, som de er i Øjeblikket, foreligger der en Stigning, som slet ikke vilde være dækket af en Nedsættelse med 33 pCt., og saa ved dog alle i dette Land, at de Vilkaar, det danske Landbrug har for Tiden, er langt ringere, end de var, før Verdenskrigen begyndte.

Man taler om disse Ting, som om det hele var, om jeg saa maa sige, en Tordenbyge, og en Tordenbyge, der snart var trukket over. Nu leverer man til det danske Landbrug, Hovederhvervet, en Paraply i Form af dette Forslag, som det skal holde over sig, medens Bygen driver over. Men man vil faa Lejlighed til at se, at det drejer sig om noget langt mere dybtgaaende, og jeg kan sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg ikke nærer nogen som helst Tvivl om, at hvis han vil søge Oplysninger i sin egen Valgkreds, hos dem, han er opvokset blandt, Landmændene, og spørge dem, hvad de vilde tro der burde ske, dersom vi økonomisk skal komme til at fare vel herhjemme, vil den højtærede Indenrigsminister faa at vide, at det ikke blot vil være en øjeblikkelig Krisehjælp, der tiltrænges for at redde Landbruget, men at det vil blive nødvendigt i Fremtiden, dersom de nuværende Forhold varer ved — og intet tyder paa, at de forandrer sig —, at foretage Nedsættelser, som langt overstiger de Krav, som de jyske Landboforeninger